

Ha nyár, akkor
FESZTIVÁL!!!!!!!!!!!!

Mindenki nagy tervekkel kezd bele a nyárba. Sok kalandot, élményt és bulit várunk, ezzel szemben szüleink számára ez a rettegés időszaka. Míg számunkra egy-egy fesztivál az év legboldogabb élménye - amit egész évben várunk - szüleinkben még az ütő is megáll, amikor bejelentjük, menni szeretnénk. Egyre mindenképpen! De vajon ők izgulják túl, vagy mi vagyunk felelőtlenek? Míg nekünk felejthetetlen pillanatok adnak a fesztiválok, addig szüleinknek már akkor is összerándul a gyomruk, ha csak a nevüket meghallják. És bizony, ha reálsan átgondoljuk, akkor mi is beláthatjuk, hogy van igazság abban, amit mondanak. Sok-sok veszély leselkedik ránk egy fesztiválon. Rengeteg olyan rémtörténetet hallunk, hogy belekevertek valamit az italokba és utána az illető bódult állapotba került majd nem igazán tudta, hogy mit csinált előző este. De a koncertek közben is megsérülhetünk a saját vagy akár más hibájából is. Elég egy rossz mozdulat, egy kis lökés és már kész a bokaficam vagy a lábujjtörés (saját tapasztalat).

Nézzük a mi oldalunkról. Már télen vadásszuk a kedvezményes jegyeket vagy könyörgünk, hogy csak ezt vagy azt a bérletet kapjuk meg karácsonyra. Azt hozzá kell tenni, hogy ilyenkor még sokkal könnyebb szabad utat kapni anyuéktól, mert még távol van a nyár és nem úgy vannak vele, hogy addig még úgy is lesz idejük lebeszélni minket. Inkább most rábólintanak, csak ne nyafizzunk tovább. Ha szóban meg is kapjuk az engedélyt és „a forrón üsd a vasat taktikát” alkalmazzuk, a bérlet rendelésnél általában újabb falba ütközünk.

Amikor meglátják a jegy árát, minden veszni látszik. Az igazi nagy fesztiváloknál napijegy se nagyon kapunk 10.000 alatt, a bérletekről meg nem is beszélve. Ilyenkor még a telefonpénzt se látják a szülők maguk előtt, amit sms-ekre fognak elkölteni. Ugyanis kizárt, hogy fel tudj venni a telefont olyan hatalmas zajban, ami egy fesztiválon az alap hangerő. És ha olyan nagyon jó a rábeszélő készségünk, hogy már megvan a jegy és még mindig rendelkezünk szüleink engedélyével, akkor vár ránk egy kis nyugi! Úgy kb. a fesztivált megelőző hétig. Ekkor szembesülnek vele szüleink, hogy még nem készítettek fel minket eléggé egy fesztiválra; Nos, ekkor ezerszer elmondják a hegyibeszédjüket és olyan szabályokat állítanak, amiknek a felét lehetetlen betartani. Ezt a szívük mélyén ők is tudják, de azért elharsogják nekünk. Szerintem ezeket senkinek sem kell részleteznem! Az ilyen megpróbáltatások ellenére is - mikor ott tombolunk és álmaink valósulnak meg, mikor egy-egy fellépő feltűnik a színpadon vagy csak szimplán átérezzük a fesztivál feelinget -, tudjuk, hogy megérte, hogy jövőre is itt a helyünk. Gazdagabbak leszünk több ezer élménnyel és tudjuk, hogy ezek a fiatalságunk legszebb pillanatai. Új és néha elég furá embereket ismerünk meg, akikkel nagyon valószínű, hogy soha többé nem találkozunk! Mert épp egy koncert közben a másik képébe ordítva énekeltek vagy egy hatalmas hering partyban egymás mellett táncoltok vagy mindkettő egyszerre.

Egy szó, mint száz, mikor belevágunk egy ilyen fesztiválos kalandba, tényleg ne csak a jót nézzük, ha nem a veszélyeket is, és ne hagyjuk otthon a fogkefét (szintén saját tapasztalat)!

Koncz Dóra

